

Arrest

nr. 88 150 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd J.R. THIJS en haar advocaat E. DELVAUX, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 mei 2011, verklaart er zich op 23 mei 2012 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 25 april 2012, verstuurd op 26 april 2012.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Shahlatak (district Qarghayi, provincie Laghman). Tot uw vertrek naar België heeft u in dit dorp gewoond. U bent een Pashtoen van etnische origine. U bent minderjarig. U bent nooit naar een gewone school geweest maar volgde wel enkele jaren koranlessen in de plaatselijke moskee. Uw vader is een commandant van de partij Hezb-i Islami. Zelf heeft u met dergelijke activiteiten niets te maken. Op een dag is uw vader

verdwenen. Amerikaanse soldaten zijn naar uw huis gekomen op zoek naar uw vader. Omdat hij er niet was, hebben zij u meegenomen. U werd drie nachten in de legerbasis van Gamberi vastgehouden en ondervraagd over de activiteiten en verblijfplaats van uw vader. De dorpsouderen van Shahlatak praatte met de Amerikanen en u werd vrijgelaten. Kort nadien zijn de Amerikaanse soldaten u een tweede keer komen arresteren. Gedurende tien dagen hebben zij u van uw vrijheid beroofd. Opnieuw waren het de dorpsouderen die ervoor zorgden dat u vrij kwam. Uw moeder vreesde nog meer problemen met de Amerikanen en vond dat u het land moest verlaten. Uw grootvader vond een smokkelaar die u daarbij zou begeleiden. Via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk bent u naar België gereisd. Op 23/05/2011 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u dreigt te worden vervolgd door de Amerikanen. Bovendien acht u de algemene situatie in uw land van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. U legt geen documenten voor ter staving van uw identiteit of asielmotieven."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Er dient immers te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Qarghayi gewoond heeft. Vooreerst kon tijdens het gehoor worden vastgesteld dat u, die geen document voorlegt dat zou toelaten uw beweerde identiteit, herkomst of reisweg te staven, bijzonder weinig op de hoogte bent van de situatie in het dorp waar u altijd zou hebben gewoond. Zo dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis en uw kennis van de dorpen in uw omgeving bijzonder beperkt is voor iemand die altijd in Qarghayi zou hebben gewoond. Zo stelt u dat de naam van het districtscentrum van Qarghayi eveneens naar de naam Qarghayi luistert, al voegt u er aan toe dat u dit niet zeker weet omdat het "lang geleden" is (CGVS, p.4). Wanneer u wordt geconfronteerd met de echte naam van dit centrum, namelijk Lal Khanabad, zegt u deze naam niet te kennen (CGVS, p.4). Het is merkwaardig dat u niet op de hoogte bent van de naam van uw districtscentrum alwaar u ooit een identiteitsdocument zou hebben verkregen. Als u verder wordt gevraagd om enkele andere grotere dorpen in het district Qarghayi op te noemen, noemt u andere districten van de provincie (CGVS, p.4). Wanneer dezelfde vraag u een tweede keer wordt gesteld, ontwijkt u deze en zegt u dat alle mensen naar het districtscentrum gaan (CGVS, p.4). Zodoende weet u geen andere dorpen dan het uwe aan te brengen. Verder stelt u dat u respectievelijk drie en tien dagen in de legerbasis van de Amerikanen werd opgesloten maar de naam van de plaats waar die basis is gevestigd, ontglipt u (CGVS, p.8). Pas als het Commissariaat-generaal de naam Gamberi noemt, stelt u: "Ja, nu weet ik het weer" (CGVS, p.8). Verder weet u niet of uw district al dan niet een grens heeft met de provincie Kabul en meer bepaald met het district Surobi (CGVS, p.12). Ook dit is opmerkelijk. Dat uw geografische kennis van uw regio dusdanig beperkt is, is een belangrijke vaststelling. Ook uw politieke kennis van de regio en het land waarvan u zou afkomstig zijn, is zeer beperkt. Hoewel uw vader zolang u zich kan herinneren politiek actief zou zijn geweest, kent u behalve Hezb-i Islami geen andere namen van de nochtans talrijke partijen of bewegingen die Afghanistan rijk is (CGVS, p.12). Evenmin kent u behalve Hekmatyar, de leider van Hezb-i Islami, één naam van een ander politiek figuur in Afghanistan (CGVS, p.12). Dit is uitermate opmerkelijk gezien het belang van dergelijke personaliteiten in het alledaagse Afgaanse leven. Over het bestaan van mensen als Sayyaf en Ahmad Shah Massoud, personen die de afgelopen decennia bijzonder invloedrijk zijn geweest, weet u helemaal niets (CGVS, p.12). Ook Lutfullah Mashal, de gouverneur van Laghman van maart 2008 tot maart 2010, toen u in Laghman zou hebben gewoond, is u onbekend (CGVS, p.12). Nochtans is het gouverneurschap een zeer openbare en belangrijke functie. Als u wordt uitgenodigd zelf een aantal namen te noemen van personen die in uw regio respect genieten, gekend zijn of gevreesd worden, slaagt u er niet in ook maar één naam naar voren te brengen (CGVS, p.12). Dat u zeer jong was en dat u zich niet met dergelijke zaken bemoeide (CGVS, p.12), biedt ook hier geen afdoende verklaring. Een adolescent die in Qarghayi opgroeit, en zeker de zoon van een jihadi, zal van dergelijke zaken minstens enige notie hebben. Verder kent u geen van de leiders van de Taliban bij naam, hetgeen mag verbazen voor iemand die stelt dat hij leefde in een gebied met een zeer sterke Taliban-aanwezigheid, en ook de naam Haqqani (nochtans een belangrijk en gekend figuur in Afghanistan) zegt u niets (CGVS p.6). Nog andere verklaringen wijzen er op dat u niet in Afghanistan heeft gewoond. U heeft bijvoorbeeld geen weet van enig project dat in uw regio werd afgerond (CGVS, p.11). Verder kan u

zich slechts één concreet incident, dat bovendien vijf of zes jaar oud zou zijn, in uw regio of provincie herinneren (CGVS, p.9-12). Van iemand die steeds in het onrustige Laghman woonde kan nochtans aangenomen worden dat hij meer (en meer recente) veiligheidsincidenten in deze regio kan aanhalen. Dat u slechts over één dergelijke gebeurtenis kan verhalen, die dan nog vijf of zes jaar geleden zou hebben plaatsgevonden, mag ernstig verbazen. Het Commissariaat-generaal vroeg u voorts om een prijs van een willekeurig product in Afghanistan te noemen. U antwoordt hierop ontwijkend en stelt dat jullie zelf brood bakten, dat uw grootvader de inkopen deed en dat u het huis niet verliet (CGVS, p.14). Het is niet aannemelijk dat een jongeman uit Afghanistan van geen enkel product de kostprijs zou kennen. Wanneer u verder wordt gevraagd aan welke kant van de weg de auto's in Afghanistan rijden, verklaart u dat het niet is zoals hier in België is maar aan de andere kant (CGVS, p.14). Dat voertuigen in Afghanistan aan de linkerkant van de weg zouden rijden, is niet correct en bevestigt dat u elders bent opgegroeid. Eveneens is het opmerkelijk dat u, gevraagd naar de namen van de zomermaanden in Afghanistan, moet stellen dat u dit niet weet (CGVS p.13). Verder zegt u dat u zich slechts drie namen van dorpsouderen kan herinneren. De rest zou u ondertussen al zijn vergeten (CGVS, p.9). U slaagt er verder niet in een schatting te maken van het aantal families dat in Shahlatak woonachtig is (CGVS, p.10). U wenst zelfs niet te verduidelijken of het een groot of een klein dorp is (CGVS, p.10). Voorts geeft de info aan dat in de afgelopen decennia 40% van de huizen in uw district door oorlogsgeweld vernield werden. Tienduizenden personen uit uw regio vluchtten ten gevolge van de Russische bezetting naar Pakistan. Of er ooit mensen zijn weggegaan uit uw dorp Shahlatak, is wederom een vraag waar u geen antwoord op heeft (CGVS, p.10). Ook van een jong persoon mag worden verwacht dat hij iets weet over belangrijke gebeurtenissen uit het verleden, die immers een grote weerslag hebben op de dorpsgemeenschap. Verder stelt u dat er een school is in Shahlatak, die voor zowel jongens als meisjes toegankelijk zou zijn. U heeft echter geen idee hoe dit praktisch wordt georganiseerd (gescheiden lokalen, lessen op verschillende tijdstippen?) en u weet niet tot welk jaar de kinderen school kunnen lopen in het dorp (CGVS, p.10,11). Dat u zelf niet naar school ging, biedt hiervoor geen afdoende verklaring. Voorts stelt u dat er in uw dorp een kliniek gerund wordt door een dokter. De naam van deze persoon zou u eveneens vergeten zijn (CGVS, p.11). U verklaart ook dat de meeste mensen in uw dorp met landbouw bezig zijn (CGVS, p.10) en u zegt elders dat er een rivier voorbij uw dorp stroomt (CGVS, p.12). Op de vraag of de landbouwers het water van die rivier gebruiken voor irrigatiedoeleinden, stelt u eerst dat dit "waarschijnlijk wel" het geval is (CGVS, p.13). Verwacht mag worden dat u, die in deze agrarische gemeenschap zou zijn groot geworden, hierop met stellige zekerheid kan antwoorden. Vervolgens verklaart u toch dat die landbouwers, waaronder uw grootvader, kanalen naar hun gronden groeven (CGVS, p.13). Hoe het water uiteindelijk op de akkers komt, is dan weer een vraag die u niet kan beantwoorden, ook niet als deze u een tweede of derde keer wordt gesteld (CGVS, p.13). Het is verder zeer opmerkelijk dat u niet weet of er in Shahlatak dorpingen zijn die over een telefoon kunnen beschikken (CGVS, p.9). U zegt: "Ik weet niet of ze dat daar hadden of niet" (CGVS, p.9). Ook of de mensen in uw dorp over een radio beschikten, zegt u niet te weten: "Ik moeide me daar niet mee", zo zegt u (CGVS p.9). Het is niet geloofwaardig dat een dorping van Shahlatak geen antwoord zou kunnen geven op dergelijke zeer eenvoudige vragen over het dagelijkse leven in dit dorp. Er kan aangenomen worden dat iemand die steeds in dit dorp woonde op de hoogte is van deze elementen. De bedrieglijkheid van uw relaas blijkt ook uit het ongeloofwaardige profiel dat u zich aanmeet. U beweert dat uw vader een commandant van Hezb-i Islami is die nooit iets anders heeft gedaan dan het voeren van de jihad. U kan echter niet zeggen of hij dan ooit tegen de Taliban, tegen andere partijen van de mujahedin of tegen de Russische bezetter heeft gevochten (CGVS, p.6). Over zijn activiteiten in recente jaren weet u niets. U weet niet in welke regio uw vader actief zou zijn geweest (CGVS, p.7). U kan zelfs niet verduidelijken of uw vader al dan niet de Amerikanen bekampte in uw eigen district Qarghayi (CGVS, p.7). Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u iets weet over de concrete activiteiten van uw vader, zegt u dat hij er niets over zei (CGVS, p.7). Nochtans bent u zijn oudste zoon en geeft u aan dat van u werd verwacht dat u op latere leeftijd ook een jihadi zou worden (CGVS, p.). Of uw vader door de Amerikanen verantwoordelijk werd gehouden voor bepaalde incidenten in de regio, kan u niet verduidelijken, hoewel zij u langdurig zouden hebben ondervraagd (CGVS, p.8). Verder stelt u dat uw vader leiding gaf aan een aantal strijders. U heeft evenwel geen idee wie deze mensen zouden zijn en vanwaar zij zouden afkomstig zijn (CGVS, p.7). Of er dorpingen van Shahlatak bij de andere opstandelingenbeweging, namelijk de Taliban, actief zouden zijn, is een vraag die u ook niet kan beantwoorden (CGVS, p.7). Zelfs op de vraag of de mensen in het dorp wisten of uw vader een commandant van Hezb-i Islami was, antwoordt u dat dit wellicht zo was maar dat u het niet weet (CGVS, p.7). Of de dorpsouderen wisten van zijn activiteiten, is u eveneens onbekend (CGVS, p.9). Uit bovenstaande bevindingen dient te worden geconcludeerd dat ook het profiel dat u zich aanmeet, dat van zoon van een commandant van Hezb-i Islami, volstrekt ongeloofwaardig is. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw voorgehouden profiel en herkomst uit Qarghayi. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat zich in die regio

afspeelt. Hieruit volgt dat u niet als vluchteling kan worden erkend. Om dezelfde redenen kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt dat hij weinig informatie over zijn streek kan geven omdat hij onvoldoende geschoold is en omdat hij amper buiten zijn geboortedorp kwam. Verzoeker stelt dat hij als niet-begeleide minderjarige tot een bijzonder kwetsbare groep met een eigen risicoprofiel behoort en dat het Commissariaat-generaal niet de nodige voorzichtigheid heeft aan de dag gelegd bij de beoordeling van dit dossier.

Hij stelt ook dat hij als niet-begeleide, minderjarige, Afghaanse jongere nood heeft aan bescherming.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad meent dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Qarghayi heeft gewoond en sluit zich hiervoor aan bij de motieven van de bestreden beslissing. Verzoekers betoog dat hij minderjarig en weinig geschoold is en amper buiten zijn geboortedorp kwam, kan deze motieven niet weerleggen. De commissaris-generaal heeft immers onder meer vastgesteld dat hij van geen enkel product de prijs kon noemen, dat hij foutief stelde dat de auto's in Afghanistan niet aan dezelfde kant van de weg rijden als in België, dat hij niet kon zeggen hoeveel

families er in zijn dorp woonden, of er ooit mensen waren weggegaan en of er dorpingen waren die over een telefoon of een radio beschikten. Dit zijn zaken die deel uitmaken van het dagelijkse leven, waarvoor geen schoolse kennis is vereist en waarvan dus mag worden verwacht dat hij er kennis van heeft.

Verzoeker toont verder niet aan dat hij als niet-begeleide, minderjarige, Afghaanse jongere nood heeft aan bescherming. Ook blijkt nergens uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de behandeling van verzoekers asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd verzoeker op 30 maart 2012 op het Commissariaat-generaal gehoord in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Verweerder benadrukt in zijn verweernota dat het gehoor in kwestie werd afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Ook blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van alle mogelijkheden die hem ter beschikking staan in het geval het gaat om een asielaanvraag door een minderjarige, door in de bestreden beslissing de Minister te wijzen op het feit dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989 op verzoeker van toepassing is, zodat eens te meer niet kan worden gesteld dat de commissaris-generaal deze of gene verplichting naast zich heeft neergelegd. Verzoeker kan derhalve niet worden bijgetreden waar hij stelt dat de commissaris-generaal in deze onzorgvuldig tewerk is gegaan aangezien bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier op afdoende wijze rekening werd gehouden met de jeugdige leeftijd van verzoeker.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER